

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

81023

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 03.09.1970 (P. 142972)

Pierwszeństwo: _____

Zgłoszenie ogłoszono: 05.04.1973

Opis patentowy opublikowano: 20.01.1976

MKP G10d 1/02

Int. Cl.² G10D 1/02

Twórca wynalazku: Ion Delu

Uprawniony z patentu: Complexul pentru Prelucrarea Lemnului Reghin,
Reghin (Rumunia)

Smyczkowy instrument muzyczny

Przedmiotem wynalazku jest smyczkowy instrument muzyczny, który dzięki swym cechom charakterystycznym może znaleźć zastosowanie w zespołach instrumentalnych i orkiestrowych takich jak kwartet i orkiestra smyczkowa, przystosowanych do wykonywania odpowiednich utworów muzycznych, przy czym zespoły te stosują jedną jedyną technikę i używają jednakowego klucza notacji.

Dotychczas do wykonywania kompozycji muzycznych przeznaczonych dla klasycznych zespołów instrumentalnych, takich jak kwartet i jego pochodne orkiestrowe stosowano różne instrumenty, a mianowicie skrzypce, altówka i wiolonczela, przy czym każdy z tych instrumentów wymagał właściwej sobie techniki osobnego klucza nutowego. Wynikiem tego jest konieczność wyszkolenia instrumentalistów wyspecjalizowanych odpowiednio do właściwości odnośnych pojedynczych instrumentów, co z kolei wpływa ujemnie na kształcenie zespołów instrumentalnych grających na wszystkich klasycznych instrumentach smyczkowych.

Smyczkowy instrument muzyczny według wynalazku zawiera pudło rezonansowe składające się z płyty górnej z dwoma efami, z dolnej płyty rezonansowej i boczów, do których zamocowany jest strunnik z przyczepionymi doń czterema napiętymi na podstawku strunami oraz podstrunnica z wystającą poza wymienioną górną płytę szyjką, czterema kołkami do napinania strun na podstawku oraz zakleszczoną między płytami rezonansowymi tak zwaną duszą. W celu wyeliminowania wymienionych wyżej niedogodności, każda z płyt rezonansowych instrumentu ma grubość malejącą ku osi podłużnej płyty, a oprócz tego szereg miejsc o zredukowanej grubości, rozmieszczonych około punktów akustycznych leżących na powierzchni płyty. Ponadto płyta dolna jest ugięta w kierunku swej długości, do płyty górnej zaś, od jej strony wewnętrznej, przyklejona jest ukośnie do podłużnej osi symetrii tej płyty belka rezonansowa, mająca po stronie powierzchni powleczonej klejem wyjęcia bez powłoki klejowej.

Na załączonym rysunku uwidoczniono przykład postaci wykonania przedmiotu wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia instrument muzyczny według wynalazku w widoku z przodu, fig. 2 przekrój podłużny tegoż instrumentu, fig. 3 przedstawia dolną płytę rezonansową, przy czym został uwidoczniiony lokalny spadek grubości tej płyty, a fig. 4 pokazano przekrój podłużny pudła rezonansowego, wreszcie na fig. 5 — przekrój podłużny belki rezonansowej.

Smyczkowy instrument muzyczny według wynalazku obejmuje pudło rezonansowe 1, składające się z górnej płyty rezonansowej 2 z dwoma efami, ugiętą w kierunku swej długości dolną płytą rezonansową 3 oraz przyklejone do tych płyt boczki 4. Do boczków zamocowany jest strunnik 5, o który zaczepione są cztery struny 6, napięte na podstawku 7 oraz podstrunnica 8 z wystającą poza górną płytę 2 szyjką 9 i czterema kołkami 10 służącymi do napinania strun 6 na podstawku 7.

Każda z płyt rezonansowych 2 i 3 wykazuje współosiowe ze wzdłużną osią symetrii tej płyty zmniejszenie c jej grubości, oprócz którego występują również inne, lokalne redukcje do tej grubości, rozmieszczone w strefie drgań około umiejscowionych na powierzchni danej płyty punktów akustycznych.

Po wewnętrznej stronie górnej płyty 2 przyklejona jest ukośnie do wzdłużnej osi symetrii tej płyty belka rezonansowa 11, mająca po stronie oklejonej wyjęcia e, których powierzchnie nie są oczywiście, przyklejone do płyty. Wewnątrz pudła rezonansowego 1 zaciśnięty jest między płytami 2 i 3 kołeczek akustyczny (dusza) 12.

Dla odtwarzania kompozycji muzycznych przeznaczonych dla zespołów smyczkowych zestawia się zespoły instrumentów muzycznych według wynalazku, różniące się między sobą wymiarami fizycznymi oraz rozmieszczeniem stanowiących przedmiot wynalazku elementów składowych tych instrumentów. Każdy z tych instrumentów wydaje dźwięki o różnej barwie, lecz tym niemniej pozostaje w zakresie układu funkcji harmonicznego, odpowiadającej każdorazowo określonej, klasycznej odmianie instrumentów smyczkowych. Ponieważ zaś wymiary techniczne poszczególnych instrumentów oraz określające ich techniczne zastosowanie formy zewnętrzne pozostają jednakowe, stosuje się dla wszystkich instrumentów jednakowy zapis nutowy, to jest klucz „G” oraz jednakową technikę „da braccio”, przy wykonywaniu kompozycji na kwartet i orkiestrę smyczkową.

W porównaniu do znanych muzycznych instrumentów smyczkowych wykazują instrumenty smyczkowe według wynalazku tę zaletę, że umożliwiają one wytwarzanie dźwięków odpowiadających dźwiękom klasycznych instrumentów smyczkowych takich jak skrzypce, altówka i wiolonczela – przy użyciu jednego jedyne go klucza nutowego oraz wspólnej techniki. W rezultacie muzyk wyszkolony w grze na instrumencie przystosowanym do techniki „da braccio”, jak skrzypce lub altówka może grać na dowolnym instrumencie według wynalazku, wytwarzającym dźwięki odpowiadające odmiennym funkcjom harmonicznym skrzypiec, altówki lub wiolonczeli. Ułatwia to w znacznym stopniu zestawianie zespołów instrumentalnych w klasycznym znaczeniu tego słowa.

Zastrzeżenie patentowe

Smyczkowy instrument muzyczny, zawierający pudło rezonansowe, składające się z górnej płyty rezonansowej z dwoma efami, z dolnej płyty rezonansowej oraz z przyklejonych do tych płyt boczków, do których zamocowany jest strunnik, do którego z kolei przychepione są cztery napięte na podstawku struny oraz podstrunnica zaopatrzona w wystającą poza górną płytę rezonansową szyjkę i w kołki służące do napinania strun, a między dwiema płytami rezonansowymi zaciśnięty jest kołek akustyczny czyli dusza, z n a m i e n n y t y m, że ma górną (2) i dolną (3) płytę rezonansową, które posiadają współosiowe ze wzdłużną osią symetrii każdej z tych płyt zmniejszenie (c) ich grubości, oprócz niego zaś również lokalne redukcje (d) tej grubości, rozmieszczone w strefie drgań około leżących na powierzchni płyty punktów akustycznych, przy czym dolna płyta rezonansowa (3) jest ugięta w kierunku swej długości, do płyty górnej (2), zaś do podłużnej osi symetrii tej płyty przyklejona jest ukośnie belka rezonansowa (11), mająca po stronie powleczonej klejem wyjęcia (e) wolne od kleju.

